

[Formanden]

Forslag til lov om specialundervisning for voksne.

(Lovforslag nr. L 187. Fremsat 31/1 78. Første behandling 16/2 78. Betænkning 18/5 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

12) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v. (Kompenserende specialundervisning).

(Lovforslag nr. L 188. Fremsat 31/1 78. Første behandling 16/2 78. Betænkning 18/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattet til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Groes (S):

Der er til lovforslag nr. L 186 3 ændringsforslag. De to vedrører pligten til at yde specialpædagogisk bistand sammen med såvel almindelig undervisning som specialundervisning i det omfang, der er behov derfor. Der er ikke tale om nogen realitetsændring, men om en nyttig tydeliggørelse. Alle partier stemmer for disse ændringsforslag.

Fru Gerda Møller ønsker i ændringsforslag nr. 3 ikrafttrædelsesdatoen udskudt fra den 1. januar 1980 til den 1. januar 1983.

Socialdemokratiet kan ikke gå ind for dette ændringsforslag. Det er allerede mange år siden, særforsorgens udflytning blev besluttet, og den er allerede udskudt i 2 år. Dertil kommer, at der også er tid til den 1. juli 1981 til udarbejdelse af udbygningsplaner for skoleområdet. Det er næppe nogen løsning at udskyde arbejdet med udflytningen, særlig da gennemførelsesudvalgene allerede er godt i gang med planerne. Det, som man derimod kan gøre fra folketingets side, er at tilkendegive, hvilke retningslinjer man ønsker der skal arbejdes efter.

I såvel social- som undervisningsudvalget er der gjort et meget stort arbejde for at analysere problemerne og gengive udvalgenes holdning i betænkningen. Jeg synes, det er glædeligt, at hele undervisningsudvalget kan gå ind for, at udbygningsplaner skal hvile på kommuners og amtskommuners egne ønsker om ansvarsfordelingen, at der skal etableres et nært samarbejde mellem social- og kulturforvaltning, at forældrene skal tages med på råd, at behandlingsmødeideen skal overføres til skoleverdenen, så alle implicerede personalegrupper, i den konkrete sag klienterne og forældrene, involveres i beslutningen og, hvor der er tale om institutionskift eller skoleskift, både det afgivende og det modtagende teams medlemmer, samt at der udarbejdes en undervisningsvejledning.

Et flertal i udvalget går ind for, at socialrådgivere og psykologer har faste konsultationstider på skolerne, og at lærerne får de kurser, de har behov for for at kunne klare denne opgave. Endelig forudsætter hele udvalget, at der fastsættes bestemmelser til løsning af lærerressourceproblemet.

Når socialdemokratiet har lagt så megen vægt på at få disse minimumsbetingelser for en vellykket integration nedfældet i betænkningen, skyldes det hensynet såvel til dem, der skal udarbejde planerne, som især til de handicapgrupper, som forslaget vedrører.

I den løbende debat om disse forslag er der to urigtige påstande, som synes at gå igen. For det første at alle særforsorgsbørn skal integreres i folkeskolen. For det andet at specialskolerne skal nedlægges. Ingen af delene er rigtige.

Specialskolernes drift skal varetages på amts- eller kommuneplan i stedet for som nu på statsplan. Der er altså tale om en administrativ omstrukturering, ikke om en nedlæggelse. Det er ikke hensigten, at ethvert særforsorgsbarn absolut skal integreres i folkeskolen. Der er tale om et tilbud til barnet om, at det kan ske.

Det bør i øvrigt understreges, at selve integrationsideen kan praktiseres på flere forskellige måder. Der kan være tale om fuld integration i hele undervisningstiden, om integration i en del af timerne, som særlig egner sig dertil, f. eks. de musiske og praktiske fag, og endelig om en bygningsmæssig integration.